

CONVOCATÒRIA:	JUNY 2022	CONVOCATORIA:	JUNIO 2022
Assignatura: Valencià: Llengua i Literatura II	Asignatura: Valenciano: Lengua y Literatura II		

BAREM DE L'EXAMEN: Comprensió del text, 3 punts. Anàlisi lingüística del text, 3 punts. Expressió i reflexió escrita, 4 punts.

BAREMO DEL EXAMEN: Comprensión del texto, 3 puntos. Análisis lingüístico del texto, 3 puntos. Expresión y reflexión escrita, 4 puntos

TEXT 1

1 El diari britànic *Daily Mirror* ha publicat que Marilyn Monroe tenia, al peu esquerre, sis dits per comptes dels cinc habituals.

De fet, aquí s'acaba la notícia i no hi hauria gaire més a dir. Marilyn Monroe tenia sis dits en un peu. Igual que molta altra gent té un dit o una dent de més o de menys. Però els diaris que han reproduït la 5 notícia, com que els semblava que informar dels fets i res més era poc, ho han inflat amb ratlles de retòrica. Un diari italià (*La Repubblica*, que cada cop és menys el model d'eficàcia que va ser) comença amb un gran castell de focs: «El seu peu esquerre: Marilyn Monroe, magnífica presa de l'imaginari masculí, no era perfecta i tenia, en les seves formes de Venus, un defecte petit però curiós...». Dos paràgrafs més avall, aquesta joia: «Al capdavall, el gran mite del cel-luloide, que amb el somriure, i no 10 tan sols amb el somriure, ha embruiyat generacions senceres d'homes, tenia una petita malformació, amb la qual, però, havia trobat la manera de conviure...».

En un altre paràgraf, i sense cap mena de por al ridícul, el redactor anònim afirma que «es tracta del defecte més ben guardat de la història del cinema, junt amb el de l'edat veritable de Greta Garbo». ¿Com 15 es pot afirmar una cosa així? ¿Com pot saber, el redactor, que aquest dels sis dits de la Monroe i el de l'edat real de la Garbo són els dos secrets més ben guardats de la història del cinema? ¿És que coneix tots, absolutament tots, els secrets del cinema, ell tot sol? ¿No li passa pel cap que, precisament, el més probable és que els secrets més ben guardats de la història del cinema siguin precisament això: secrets ben guardats que no coneixerem mai, ni ell ni nosaltres?

Cada dia, abans d'obrir els diaris, el mateix: empassar-te la saliva. Cal molt de coratge per fer front al 20 munt d'informacions inflades, de tergiversacions, de veritats a mitges, de declaracions deformades perquè quedin més espectaculars, de retòrica banal i barata, de soufflés de notícies que no mereixerien més de tres ratlles. Aquesta mateixa de la Marilyn ¿no hauria quedat fins i tot més impactant si, a l'estil de les notícies breus, l'haguessin redactat explicant-hi això dels sis dits, si mai es va operar o no i prou? Els lectors no són, necessàriament, soques. Encara que molts periodistes amants de la palla mitòmana es pensin que sí.

Quim MONZÓ, *Sis dits*, Barcelona, Quaderns Crema, 1994, p. 32-33.

TEXT 2

1 Amparo i Salvador es van conéixer en un ball d'estiu a principis dels cinquanta. Ella aprenia a cosir per poder treballar en la botiga de roba on el seu pare feia de dependent; quan Amparo acabava la feina anava al ball que es feia al carrer amb les companyes de costura. Salvador treballava a Barcelona, però havia vingut a casa dels seus pares de vacances. Ell parlava valencià en el seu entorn familiar, però usava 5 el castellà en altres casos. Amparo, encara que sentia constantment el valencià en boca dels seus pares i també quan estuejava a Castelló de Rugat, no el parlava. Així que van començar la relació en castellà, llengua que van mantenir durant tota la seua vida de parella i que van transmetre als seus fills.

Amparo havia nascut a Russafa el 1933. Els seus pares, Amparo i Antonio, parlaven valencià entre 10 ells. La seu mare, Amparo (que, en realitat, es deia Inés de los Desamparados, cosa que va descobrir el dia que va anar a preparar els papers per casar-se) va nàixer el 1910 a València; el que seria el seu marit, Antonio, va veure la llum el 1905 a Castelló de Rugat (la Vall d'Albaida). Amparo i Antonio parlaven a les seues quatre filles en castellà. Quan els vaig preguntar per què, no em van saber respondre. Potser les circumstàncies de l'època, el costum que s'imposava en el seu entorn, el de la capital i, posteriorment, la guerra civil, el franquisme... Res que tinguera a veure amb una postura meditada, una decisió conscient 15 relacionada amb la idea d'obrir portes a les seues filles en una societat que s'expressa en castellà.

Salvador havia nascut al Cabanyal el 1927. Els seus pares, Mariana i Salvador, eren tots dos del Cabanyal. El Cabanyal, tot i que actualment és un barri de la ciutat de València, aleshores era considerat 20 un nucli urbà independent del cap i casal. Encara ara, els seus habitants diuen que van a València a comprar, referint-se al centre de la capital, i mantenen un sentiment diferenciat molt fort que es manifesta, també, en un major manteniment del valencià com a vehicle de comunicació habitual. Mariana venia peix al mercat i Salvador era ebenista. Parlaven valencià entre ells i també als seus quatre fills.

Dels quatre valencianoparlants que van donar origen a aquesta genealogia lingüística, ara queden pocs 25 valencianoparlants. [...] Amparo i Salvador són els meus pares. Aquesta és, doncs, la història lingüística de la meua família, una història que no és gaire sorprenent en terres valencianes. Aquesta es una història de substitució lingüística.

Maria Josep CUENCA, *Història d'una família valenciana*, València, Tàndem, 2004, p. 28-29.

1. Comprendió del text

Contesta 2 de les 4 preguntes que valen 1 punt i 2 de les 4 preguntes que valen 0,5 punts (Total 3 punts).

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text 1. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text 1 amb una extensió aproximada de 6 línies. [1 punt]
- c) Descriu el tema i les parts bàsiques del text 2. [1 punt]
- d) Resumeix el contingut del text 2 amb una extensió aproximada de 6 línies. [1 punt]

- e) Identifica la tipologia textual del text 1 i especifica'n almenys dos característiques presents en aquest text. [0,5 punts]
- f) Identifica i justifica les marques de modalització del text 1. [0,5 punts]
- g) Identifica la tipologia textual del text 2 i especifica'n almenys dos característiques presents en aquest text. [0,5 punts]
- h) Identifica el registre lingüístic (formal/informal) del text 2 i especifica'n almenys dos trets característics presents en aquest text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

Tria 3 de les 6 preguntes (Total 3 punts).

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats pertanyents al text 1. [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 - 1. peu esquerre (línia 1). Oberta o tancada?
 - 2. sis dits (l. 1). Sorda o sonora?
 - 3. més a dir (l. 3). Sorda o sonora?
 - 4. soques (l. 24). Oberta o tancada?

- b) Indica la pronunciació dels elements subratllats pertanyents al text 2. [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 - 1. guerra civil (línia 14). Oberta o tancada?
 - 2. decisió (l. 14). Sorda o sonora?
 - 3. les seues filles (l. 15). Sorda o sonora?
 - 4. pocs (l. 22). Oberta o tancada?

- c) Indica a quins elements fan referència en el text 1 els mots subratllats i quina funció sintàctica realitzen. [1 punt]
 - 1. Però els diaris que han reproduït la notícia, com que els semblava que informar dels fets i res més era poc, ho han inflat amb ratlles de retòrica. (línies 4-5)
 - 2. tenia una petita malformació, amb la qual, però, havia trobat la manera de conviure. (l. 10-11)
 - 3. ¿No li passa pel cap que, precisament, el més probable és que els secrets més ben guardats de la història del cinema siguin precisament això: secrets ben guardats que no coneixerem mai, ni ell ni nosaltres? (l. 16-18)
 - 4. ¿no hauria quedat fins i tot més impactant si, a l'estil de les notícies breus, l'haguessin redactat explicant-hi això dels sis dits, si mai es va operar o no i prou? (l. 22-23)

- d) Determina quin tipus d'oració introduceix cadascun dels elements subratllats en aquest fragment del text 2. [1 punt]
 - 1. Ella aprenia a cosir per poder treballar en la botiga de roba on el seu pare feia de dependent. (línies 1-2)
 - 2. quan Amparo acabava la feina anava al ball que es feia al carrer amb les companyes de costura. (l. 2-3)
 - 3. Amparo, encara que sentia constantment el valencià en boca dels seus pares i també quan estieujava a Castelló de Rugat, no el parlava. (l. 5-6)
 - 4. El Cabanyal, tot i que actualment és un barri de la ciutat de València, aleshores era considerat un nucli urbà independent del cap i casal. (l. 17-18)

- e) Altera les referències verbals d'aquest fragment del text 2, transformant-lo de passat a present. [1 punt]:

Quan els vaig preguntar per què, no em van saber respondre. Potser les circumstàncies de l'època, el costum que s'imposava en el seu entorn, el de la capital i, posteriorment, la guerra civil, el franquisme... Res que tinguera a veure amb una postura meditada. (l. 12-14)

- f) Digues el significat que adquireixen en el text 1 aquestes paraules (o expressions) o posa'n un sinònim. [1 punt]
1. imaginari (línia 7)
 2. cel·luloide (l. 9)
 3. empathar-te la saliva (l. 19)
 4. tergiversacions (l. 20)

3. Expressió i reflexió crítica

Hi ha tres possibilitats de tria:

- a) contestar les 4 preguntes que valen 1 punt (a, b, c i d) (Total 4 punts).
- b) contestar les 2 preguntes que valen 2 punts (e i f) (Total 4 punts).
- c) contestar 3 preguntes: 2 de les 4 preguntes que valen 1 punt i 1 de les 2 preguntes que valen 2 punts (Total 4 punts).

Fragment 1

MARQUÈS (*pacient*): El que jo vull dir, senzillament, és que vós no podeu representar de manera correcta allò que no heu experimentat mai... Que no heu experimentat d'una manera directa i personal. Perquè vós mai no us heu estat morint... de veres...

GABRIEL (*amb sarcasme mal contingut*): Si m'hagués estat morint, m'hauria mort, i aleshores no podria fer teatre. (*Sorprès pel seu propi raonament.*) Oh, vaja! Acabareu per fer-me dir besties! (*Tractant d'explicar-se millor.*) Si això fos així, cada volta que un actor representa la mort del personatge... (*Aturant-se. Doubtant entre indignar-se més encara, o trencar a riure.*) Però, per favor! M'heu pres per un estúpid? Els morts de cada nit sobre l'escenari, ressusciten en acabar-s'hi la funció. Les obres de teatre es repeteixen, d'aquesta forma, un cop i altre.

El verí del teatre de Rodolf Sirera

Fragment 2

El nostre amor és un amor brusc i salvatge,
i tenim l'enyorança amarga de la terra,
d'anar a rebolcons entre besos i arraps.
Què voleu que hi faça! Elemental, ja ho sé.
Ignorem el Petrarca i ignorem moltes coses.
Les Estances de Riba i les *Rimas* de Bécquer.

«Els amants», *Llibre de meravelles* de Vicent Andrés Estellés

- a) Analitza els aspectes formals d'aquest fragment d'*El verí del teatre* com a text teatral (Extensió: 75-80 paraules) [1 punt]
- b) Relaciona aquest fragment d'*El verí del teatre* amb les principals característiques i amb la conclusió d'aquesta obra teatral (Extensió: 75-80 paraules) [1 punt]
- c) Identifica el model d'amor que descriu els quatre primers versos d'aquest fragment del poema «Els amants» i el contrast amb el que diuen els dos darrers (Extensió: 75-80 paraules) [1 punt]
- d) Analitza la recurrència als clàssics com a recurs del *Llibre de meravelles* (Extensió: 75-80 paraules) [1 punt].
- e) Creus que Quim Monzó té raó respecte al que diu sobre els diaris, especialment en les línies 19-22? Justifica-ho. (Extensió: 150 paraules) [2 punts]
- f) Fes un text semblant al de Maria Josep Cuenca sobre l'ús que fa del valencià alguna família que coneixes. (Extensió: 150 paraules) [2 punts]